

Bronnen

1. H. Noordhuis e.a., In Verdrukking, Verzet en Vrijheid, Borne 1995.
2. G.J.H. Kokhuis, Twente 1940 – 1945, Enschede 1975.
3. Annemarie Haak, IN: Bornse Courant, 31 maart 2005.
4. J. Kuipers, Dagboeken (v.e. ex-lid v.d. NBS), Gem. archief Borne.

Vraaggesprekken met: Henny Baartman; Betsy, Harry en Maria Beijen; Mw. M.G.E. van Harten-Fransen; Groep J.H. Kuiper, Te Riet, Struik en H.J.B.M. Velner; H.G. Rientjes; J.B. Smienk (waarbij zwager J.G.J. aanwezig was); Mw. Steneker.

't OALDSTE TRAPVEELD VAN BOORN

Biej 't oetveanten van "BOORN en BOERSCHOP", mos ik ok an 'n Beerninksweg wean en zodöanig kwam ik wier langs dat trapveeld. 't Lig d'r nog net zo as vuur ne kleane 65 joar; tusken de stroat en 'n spoordiek. 'n Mini, mini veeld, mear al joaren noe met echte goolpöäle. 'k Stappen van de fietse of en leut miene gedachten wierum goan naar de tied van toen.

't Was 't iegen veeld van "'n Beerninksweg". De jongs van Leushoes, Kooiker, Groot Zevert, Oink, Gaanzeboom en zo nog 'n stuk of wat, lellen daar tegen nen versletten tennisbal

't Trapveeld an 'n Beerninksweg.

an. 't Deankbeeldige kornepöälke lag nog gin tien meter van de gool, dee in dee tied bestun oet 'n stuk of wat jeskes. De grootte van de gool wödden bepoald duur de moat van 't veeld; met 'n twee meter ha-j 't wal had. Meestal was 't spöljen met "vliegende kieper", zodat 'n kloeten

bene nog groter wödden; want “woar ’n bal is, bint de jongs”, mear loat hen. D’r kwammen as vanzölf angepaste spölregels. ’n Kieper moch nich “oawer de helfte” oetscheten; as-j d’r nich biej kon, dan was ’t al gauw “zit nich, ’n bal was te hooge”. D’r wödden ok bepoald, “achteroet spölken en an boetenspel, doar doo-w nich an”. “Dree moal korne pengeltie”, zoargen vuur de meeste gools. Nen vriejen trap wödden meestal of doan met “’t was aneschöten hens”. “Achterbal” en ’n bal ophalen, gaf effen wat röst. Nog zo wat; ’n pengeltiestip wödden “ofpast”, halverwege, was “dreaien” of “ruilen”, en as de lol d’r of was of ’t ettenstied wödden, was de petiej oflopen.

In Boorn ha-j nog meer van de “stroatklups”, dee zo of en too tegen mekaar ne petiej “annammen”. “De Bleek”, “De Hengelose- en de Grotestroat”, “’n Ennekerdiek”, “De Rooie Lap”, “De Pletteriej”, “’t Kleigat”, “’n P.H.weg” en “De Keamp”, scheet miej nog zo wier duur ’n kop. Wiej, “De Zwaluwen”, jongs van de Almelosestroat en umtrek, wiej spölken op “’t tweede Boornveeld” an ’n Möllenkaamps weg”.

Oawend an oawend schoppen groot en klean doar, tot ’t duuster was, tegen nen bal an. Meestal dea-w petejkes oonder mekaar; wiej hadden joa “man zat”. ’t Gun wal met “oppassen en petiekkiezen”. Dat oale “Boornveeld” is al lang vot en met al den bouw kö-j hoast nich meer angewen woar ’t noe precies leagen hef.

En dan nich te vergetten ’t treffen van “De Groten”, “’t Eerste”, tegen de potige jongs van “’n Es”. Voetbal zat d’r nich völ an, mear zee hadden nen leren “binnen- en boetenbal”; dat weug, letterlijk en figuurlijk. Nen bal met “’n titje en nen leren veter”; loodzwoar. Den “angenömmen wedstried” gung dan oawer ’t hele veeld; dan mos ie “em slim halen”, dat moj. ’t Gun d’r dan harre an too. Mear ’t plearen doeren meestal nich zoo heel lang. ’t Was nog wal rap ’n moal ‘nnul of tien. Dat “’n Es ”’t an de ntten kreeg was duudelijk, en doar kunnen zee nich tegen. Zoonder oawerleg sleut ’n grootsten ’n bal oonder ’n aarm en trok de hele koppel wierum op “’t Oale Zeekenhoe” an. Eande wedstried.

An ’n Beerninksweg wödt nod altied spölt. De jongs hoowt nich meer bang te wean vuur nen leren veter. Met dee plastieken balle van rechtevoort geet ’t ok völ better. “3 Moal korne pengeltie” is ok oet de tied. Plezeer hebt de jongs nog wal, en doar geet ’t um. Mien deanken geet efkes met miej an ’n löp. “Zol dat historische “mini, mini trapveeld” an ’n Beerninksweg wat wean vuur de bescharmde Boornse Monumentenliest”?

Nen auto glidt miej aardig kot langs de hoed hen. “Dreumen in de tied” wödt geveurlijk. Ik stap op. De gedachten mear wier “Biej de weg”, dat liekt miej better.

Johan Kwast.